PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2010/336/YUTP,

annettu 14 päivänä kesäkuuta 2010,

asekauppasopimusta tukevista EU:n toimista Euroopan turvallisuusstrategian puitteissa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 26 artiklan 2 kohdan ja 31 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 12 päivänä joulukuuta 2003 Euroopan turvallisuusstrategian, jossa kannatetaan tehokkaaseen monenvälisyyteen perustuvaa kansainvälistä järjestystä. Euroopan turvallisuusstrategiassa todetaan, että Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) peruskirja luo perustan kansainvälisille suhteille. Euroopan unionin ensisijaisena tavoitteena on YK:n vahvistaminen ja sen varustaminen siten, että se voi täyttää tehtävänsä ja toimia tehokkaasti.

(2) YK:n yleiskokous antoi 6 päivänä joulukuuta 2006 päätöslauselman 61/89, jonka otsikkona oli "Kohti asekauppasopimusta: tavanomaisten aseiden tuontia, vientiä ja siirtoa koskevien yhteisten kansainvälisten normien vahvistaminen".

(3) Neuvosto pani 11 päivänä joulukuuta 2006 antamissaan päätelmissä tyytyväisenä merkille, että oikeudellisesti sitovan kansainvälisen asekauppasopimuksen aikaansaamiseen tähtäävä prosessi käynnistettiin virallisesti, ja piti merkittävänä sitä, että YK:n jäsenvaltioiden selvä enemmistö, kaikki unionin jäsenvaltiot mukaan luettuina, kannatti YK:n yleiskokouksen päätöslauselmaa 61/89. Neuvosto vahvisti, että unioni ja sen yksittäiset jäsenvaltiot aikovat omaksua aktiivisen roolin tässä prosessissa, ja korosti muiden valtioiden ja alueellisten organisaatioiden kanssa tässä prosessissa tehtävän yhteistyön merkitystä.

(4) YK:n pääsihteeri muodosti 28-jäsenisen hallitustenvälisen asiantuntijaryhmän, joka jatkaa mahdollisen asekauppasopimuksen tarkastelua. Asiantuntijaryhmä kokoontui useita kertoja vuoden 2008 aikana ja totesi päätelmänään, että lisätarkastelu on vielä tarpeen ja ponnistuksia olisi jatkettava vaiheittain ja avoimesti YK:n puitteissa. Asiantuntijaryhmä kannusti niitä valtioita, joille se on mahdollista, antamaan pyydettäessä apua sitä tarvitseville valtioille.

(5) Neuvosto piti 10 päivänä joulukuuta 2007 antamissaan päätelmissä YK:n asiantuntijaryhmän perustamista myönteisenä ja ilmaisi uskovansa vakaasti, että kattava, oikeudellisesti sitova väline, joka vastaa asiaa koskevan kansainvälisen oikeuden mukaisia valtioiden velvoitteita ja jossa vahvistetaan tavanomaisten aseiden tuontia, vientiä ja siirtoa koskevat yhteiset kansainväliset normit, auttaisi osaltaan merkittävällä tavalla torjumaan tavanomaisten aseiden ei-toivottua ja vastuutonta leviämistä.

(6) Yhdistyneiden Kansakuntien aseidenriisuntatutkimusinstituutti (UNIDIR) tuki tätä prosessia tekemällä kaksiosaisen tutkimuksen, jossa on kaksi perusteellista analyysiä asekauppasopimuksen toteutettavuutta, soveltamisalaa ja alustavia elementtejä koskevista YK:n jäsenvaltioiden näkemyksistä. Joulukuussa 2007 ja tammikuussa 2008 toteutetut analyysit tarjosivat hyödyllistä tietoa hallitustenväliselle asiantuntijaryhmälle.

(7) YK:n yleiskokous antoi 24 päivänä joulukuuta 2008 päätöslauselman 63/240, jonka otsikkona oli "Kohti asekauppasopimusta: tavanomaisten aseiden tuontia, vientiä ja siirtoa koskevien yhteisten kansainvälisten normien vahvistaminen". Päätöslauselmalla perustettiin avoin työryhmä tarkastelemaan edelleen hallitustenvälisen asiantuntijaryhmän raportin niitä elementtejä, joiden osalta saavutettua yhteisymmärrystä voitaisiin kehittää niin, että elementit voitaisiin sisällyttää lopulliseen oikeudellisesti sitovaan sopimukseen tavanomaisten aseiden tuonnista, viennistä ja siirrosta. Avoin työryhmä kokoontui kahdesti vuonna 2009, ja se esitti YK:n yleiskokoukselle raportin, jonka mukaan tavanomaisten aseiden sääntelemätöntä kauppaa ja siirtoa laittomille markkinoille olisi käsiteltävä kansainvälisten toimien avulla.

(8) Edellä mainittujen neuvoston päätelmien perusteella unioni päätti tukea asekauppasopimusprosessia aloittamalla keskustelun myös muiden kuin hallitustenvälisen asiantuntijaryhmän jäseninä olevien valtioiden sekä muiden toimijoiden, kuten kansalaisyhteiskunnan ja teollisuuden, kanssa asiaa koskevan ymmärtämyksen kehittämiseksi sekä avoimen työryhmän työn edistämiseksi. Tätä varten neuvosto teki 19 päivänä tammikuuta 2009 neuvoston päätöksen 2009/42/YUTP [1] EU:n toimien tukemisesta Euroopan turvallisuusstrategian puitteissa asekauppasopimukseen johtavan prosessin edistämiseksi kolmansissa maissa.

(9) Päätöksen 2009/42/YUTP täytäntöönpanon puitteissa UNIDIR, joka on päätöstä täytäntöönpaneva elin, järjesti kuusi alueellista seminaaria, oheistapahtuman sekä avaus- ja päätöstilaisuuden vuoden 2009 helmikuun ja vuoden 2010 helmikuun välisenä aikana. Tämä toiminta antoi mahdollisuuden asiaankuuluville sidosryhmille, muun muassa kansalaisyhteiskunnan, teollisuuden ja niiden maiden edustajille, jotka eivät olleet mukana hallitustenvälisessä asiantuntijaryhmässä, osallistua avoimiin ja epävirallisiin asekauppasopimusta koskeviin keskusteluihin. Päätöksen 2009/42/YUTP täytäntöönpano tarjosi myös tilaisuuden yhdentää kansalliset ja alueelliset toimintamuodot käynnissä olevaan kansainväliseen prosessiin ja edistää tavanomaisten aseiden kauppaa koskevan sopimuksen soveltamisalan ja vaikutusten kartoittamista.

(10) YK:n yleiskokous antoi 2 päivänä joulukuuta 2009 päätöslauselman 64/48, otsikoltaan "Asekauppasopimus". Siinä päätettiin kutsua koolle vuonna 2012 asekauppasopimusta käsittelevä Yhdistyneiden Kansakuntien konferenssi, jonka tehtävänä on oikeudellisesti sitovan välineen laatiminen tiukimmista mahdollisista yhteisistä kansainvälisistä normeista tavanomaisten aseiden siirtoa varten. Päätöslauselmassa päätettiin lisäksi, että avoimen työryhmän jäljellä olevia kokouksia pidetään YK:n konferenssin valmistelukomitean kokouksina.

(11) Ottaen huomioon päätöksestä 2009/42/YUTP, jonka voimassaolo päättyy vuoden 2010 toukokuussa, johtuvat toimet, samoin kuin tarpeen valmistella asekauppasopimusta käsittelevää YK:n konferenssia, jotta se voitaisiin pitää menestyksekkäästi vuonna 2012, ja päätöslauselmaan 64/48 sisältyvän suosituksen mahdollisimman laajasta ja tuloksia tuottavasta osallistumisesta konferenssiin, unionin olisi tuettava YK:n konferenssin valmisteluprosessia, jotta saataisiin aikaan mahdollisimman kattava konferenssi, joka pystyy antamaan konkreettisia suosituksia tulevan sopimuksen elementeistä. Unionin tukeen asekauppasopimusprosessille olisi kuuluttava toimenpiteitä, joilla tuetaan kolmansien maiden kansallisia vienti- ja tuontivalvontajärjestelmiä, joiden olisi oltava tulevan asekauppasopimuksen mukaisia,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Unioni toteuttaa asekauppasopimuksen tueksi toimia, joilla on seuraavat tavoitteet:

— tuetaan asekauppasopimusta käsittelevän YK:n konferenssin valmisteluprosessia, jotta saataisiin aikaan mahdollisimman kattava konferenssi, joka pystyy antamaan konkreettisia suosituksia tulevan sopimuksen elementeistä,

— autetaan YK:n jäsenvaltioita kehittämään ja parantamaan kansallista ja alueellista asiantuntemusta, jota aseiden siirron valvonnan tehokas täytäntöönpano edellyttää, jotta varmistetaan, että asekauppasopimus on voimaan tultuaan mahdollisimman tehokas.

2. Edellä 1 kohdassa mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi unioni toteuttaa seuraavan hankkeen:

— se järjestää seitsemän alueellista seminaaria, avaus- ja päätöstilaisuuden, enintään kolme oheistapahtumaa ja tulosten esittelytilaisuuden.

Yksityiskohtainen kuvaus edellä tarkoitetusta hankkeesta on liitteessä.

2 artikla

1. Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja, jäljempänä "korkea edustaja", vastaa tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

2. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun hankkeen toteutuksesta vastaa YK:n aseidenriisuntatutkimusinstituutti (UNIDIR).

3. UNIDIR suorittaa tehtävänsä korkean edustajan alaisuudessa. Tätä tarkoitusta varten hän sopii tarvittavista järjestelyistä UNIDIRin kanssa.

3 artikla

1. Rahoitusohje 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun hankkeen toteuttamiseksi on 1 520 000 euroa.

2. Edellä 1 kohdassa mainitulla summalla rahoitettujen menojen hallinnointiin sovelletaan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavia menettelyjä ja sääntöjä.

3. Euroopan komissio valvoo, että 1 kohdassa tarkoitettuja menoja hallinnoidaan asianmukaisesti. Tätä varten se tekee UNIDIRin kanssa rahoitussopimuksen. Sopimuksessa määrätään, että UNIDIRin on varmistettava unionin osuuden näkyvyys sen suuruuden mukaisesti.

[1] EUVL L 17, 22.1.2009, s. 39.

4. Komissio pyrkii tekemään 3 kohdassa tarkoitetun rahoitussopimuksen mahdollisimman pian tämän päätöksen voimaantulon jälkeen. Se ilmoittaa neuvostolle prosessissa mahdollisesti ilmenevistä vaikeuksista ja rahoitussopimuksen tekopäivästä.

4 artikla

Korkea edustaja raportoi neuvostolle tämän päätöksen täytäntöönpanosta alueellisten seminaarien, alku- ja loppuseminaarin sekä oheistapahtumien jälkeen laadittujen raporttien pohjalta. UNIDIR valmistelee nämä raportit, joiden perustalta neuvosto suorittaa arvioinnin. Komissio toimittaa tietoja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun hankkeen toteuttamisen rahoitusnäkökohdista.

5 artikla

1. Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

2. Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 24 kuukauden kuluttua päivästä, jona 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu rahoitussopimus tehdään. Sen voimassaolo päättyy kuuden kuukauden kuluttua sen voimaantulosta, jos rahoitussopimusta ei ole siihen mennessä tehty.

Tehty Luxemburgissa 14 päivänä kesäkuuta 2010.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. ASHTON

LIITE

1. **Tavoite**

Tämän päätöksen yleisenä tavoitteena on tukea asekauppasopimusta käsittelevän YK:n konferenssin valmisteluprosessia, jotta saataisiin aikaan mahdollisimman kattava konferenssi, joka pystyy antamaan konkreettisia suosituksia tulevan sopimuksen elementeistä, ja auttaa YK:n jäsenvaltioita kehittämään ja parantamaan kansallista ja alueellista asiantuntemusta, jota aseiden viennin ja siirron valvonnan tehokas täytäntöönpano edellyttää.

2. **Hankkeen kuvaus**

2.1 *Hankkeen tavoite*

Hankkeella pyritään seuraaviin tavoitteisiin:

a) tuetaan asekauppasopimusta käsittelevän YK:n konferenssin valmisteluprosessia muun muassa seuraavin tavoin:

i) lisätään asekauppasopimusprosessia koskevaa tietoisuutta, tietämystä ja ymmärrystä YK:n jäsenvaltioiden, kansalaisyhteiskunnan ja teollisuuden edustajien keskuudessa;

ii) myötävaikutetaan siihen, että mahdollisimman moni YK:n jäsenvaltio osallistuisi laajasti, aktiivisesti ja tehokkaasti vuosina 2010–2011 kokoontuvan valmistelukomitean työskentelyyn;

iii) määritetään ja laaditaan konkreettisia ehdotuksia asekauppasopimuksen sisällöstä, mukaan luettuina sopimuksen laajin mahdollinen soveltamisala, elementit ja vaikutukset;

iv) edistetään myös alueellisten kokemusten ja välineiden pohjalta sitä, että kolmannet maat hyväksyvät tiukimmat mahdolliset normit asekauppasopimusta varten;

v) tuetaan vuoden 2012 konferenssin valmistelua vahvistamalla osallistujien neuvotteluvalmiuksia;

b) tuetaan kolmansien maiden pyrkimyksiä perustaa kansallisia viennin, tuonnin ja siirron valvontajärjestelmiä tai tapauksen mukaan parantaa niitä tai panna ne täytäntöön, muun muassa seuraavin tavoin:

i) avustetaan lupajärjestelmien perustamisessa ja täytäntöönpanossa;

ii) tuetaan toimia, joilla tulevan asekauppasopimuksen täytäntöönpanosta vastaavat kansalliset valvontajärjestelmät saatetaan sopimuksen vaatimusten mukaisiksi ja joilla ne pannaan täytäntöön, mukaan lukien rajavalvonta ja aseiden viennin ja siirron seuranta;

iii) tuetaan asevientiä ja -tuontia koskevien kansallisten ja alueellisten raporttien kehittämistä asekaupan avoimuuden ja vastuullisuuden edistämiseksi;

iv) tuetaan asekaupan entistä suurempaa avoimuutta ja vastuullisuutta edistämällä osallistumista YK:n tavanomaisten aseiden rekisteriin (UN ROCA);

v) tuetaan kansallisia toimia pienaseiden ja kevyiden aseiden merkitsemisen ja jäljittämisen alalla.

2.2 *Hankkeen tulokset*

Hankkeen toteuttamisen tuloksena

a) lisätään YK:n jäsenvaltioiden tietoisuutta, tietämystä ja ymmärrystä asekauppasopimusprosessista;

b) edistetään YK:n jäsenvaltioiden laajempaa ja tehokkaampaa osallistumista vuosina 2010–2011 koolle kutsuttavan valmistelukomitean työhön, mihin kuuluu asekauppasopimuksen sisältöä koskevien konkreettisten ehdotusten esittäminen tavoitteena mahdollisimman laaja soveltamisala ja tiukimmat mahdollisimmat normit;

c) lisätään kolmansien maiden tietoisuutta tavanomaisia aseita koskevien vientivalvontajärjestelmien rakenteesta ja toiminnasta, muun muassa tukemalla toimia, joilla tulevan asekauppasopimuksen täytäntöönpanosta vastaavat kansalliset valvontajärjestelmät saatetaan sopimuksen vaatimusten mukaisiksi ja joilla ne pannaan täytäntöön, mukaan lukien rajavalvonta ja aseiden viennin ja siirron seuranta;

d) tehostetaan aseita koskevien tietojen kirjaamista ja säilyttämistä tukemalla merkitsemistä, jäljittämistä, kansallista osallistumista UN ROCAan ja kansallisten valmiuksien parantamista vientivalvonnan osalta osallistujavaltioiden keskuudessa.

2.3 *Toimien kuvaus*

Hankkeessa järjestetään seitsemän alueellista seminaaria, avaus- ja päätöstilaisuus, enintään kolme oheistapahtumaa ja tulosten esittelytilaisuus.

Alueelliset seminaarit järjestetään kolmipäiväisinä paikassa, josta päätetään kohdealueilla.

2.3.1 Alueellisten seminaarien rakenne

Seminaarit sisältävät seuraavat esittelyt ja keskustelut:

Ensimmäinen osa [PÄIVÄ 1 ja PÄIVÄ 2 (ensimmäinen puolikas)]:

a) asekauppasopimusta koskeva yleiskatsaus, tausta, mahdollinen soveltamisala, mahdolliset elementit jne.;

b) asekauppasopimusta koskevat kansalliset ja alueelliset näkemykset, unionin näkemyksen esittäminen mukaan lukien;

c) muut asekauppasopimuksen näkökohdat, kuten avoimuus ja tukitoimet;

d) suositusten laatiminen valmistelukomitean kokouksia varten.

Toinen osa [PÄIVÄ 2 (toinen puolikas) ja PÄIVÄ 3]:

a) tavanomaisten aseiden kauppaa koskevien kansallisten ja alueellisten valvontajärjestelmien esittely, sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen määrittämisestä 8 päivänä joulukuuta 2008 vahvistettu neuvoston yhteinen kanta 2008/944/YUTP ([1]) mukaan lukien;

b) lupajärjestelmien perustamisen ja täytäntöönpanon näkökohdat, oikeudelliset ja hallinnolliset näkökohdat mukaan lukien;

c) näkökohdat, jotka koskevat tulevan asekauppasopimuksen täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten valvontajärjestelmien saattamista sopimuksen vaatimusten mukaisiksi ja kyseisten järjestelmien täytäntöönpanoa, mukaan lukien rajavalvonta ja aseiden viennin ja siirron seuranta;

d) aseita koskevien tietojen kirjaamisen ja säilyttämisen näkökohdat, mukaan lukien aseiden siirtoa koskeviin kansallisiin ja alueellisiin raportteihin liittyvät näkökohdat;

e) UN ROCAn asema ja toiminta, mukaan lukien avustaminen kansallisten raporttien toimittamisessa rekisteriin;

f) pienaseiden ja kevyiden aseiden merkitsemistä ja jäljittämistä koskevat kansainväliset ja kansalliset välineet ja niiden täytäntöönpanossa avustaminen.

Kolmipäiväisiin seminaareihin kuuluu asekauppasopimuksen eri näkökohtia käsitteleviä työryhmäkokouksia.

2.3.2 Seminaarien osallistujat

Alueellisten seminaarien osallistujia ovat

a) alueiden maiden diplomaattikunnan ja sotilas-/puolustusalan edustajat, erityisesti viranomaiset, jotka vastaavat asekauppasopimusta koskevasta kansallisesta politiikasta, mukaan lukien asekauppasopimuksen valmistelukomiteaan kuuluvat kansalliset edustajat;

b) alueen maiden teknisen alan edustajat ja lainvalvontahenkilöstö, erityisesti vientivalvonta-, tulli- ja lainvalvontaviranomaiset (kaksi edustajaa maata kohti);

c) kansainvälisten ja alueellisten järjestöjen edustajat, valtiosta riippumattomien aluekohtaisten järjestöjen edustajat sekä pohdintaryhmien ja paikallisen/alueellisen teollisuuden edustajat;

d) UNIDIRin ja YK:n aseistariisunnasta vastaavan yksikön (UNODA, tavanomaisten aseiden yksikkö ja alueellinen yksikkö sekä tarvittaessa alueelliset keskukset) edustajat;

e) tavanomaisten aseiden vientivalvonnan näkökohtia käsittelevät kansalliset ja kansainväliset tekniset asiantuntijat, mukaan lukien unionin asiantuntijat ja teollisuuden edustajat.

Seminaareihin odotetaan 45–80 osallistujaa alueen koosta riippuen. Seminaarin ensimmäiseen osaan osallistuu yksi diplomaattikunnan tai sotilasalan edustaja jokaisesta kutsutusta valtiosta, ja sen toiseen osaan osallistuvat teknisen alan edustaja ja lainvalvontaviranomaisten edustaja jokaisesta kutsutusta valtiosta. Korkea edustaja valitsee kuhunkin seminaariin kutsuttavat maat ja osallistujat UNIDIRin ehdotuksen pohjalta ja toimivaltaisia neuvoston elimiä kuullen.

([1]) EUVL L 335, 13.12.2008, s. 99.

Olisi varmistettava asianmukaisen tasoinen unionin asiantuntijoiden osallistuminen seminaariin niin tekninen kuin poliittinenkin asiantuntemus huomioon ottaen.

2.3.3 Panos: Tutkimuksen osuus

Tutkimuksella on oltava vahva osuus, jotta YK:n prosessiin voidaan antaa panos vankalta tietopohjalta, tehokkaasti ja oikea-aikaisesti. UNIDIR aikoo tilata päteviltä tutkimuslaitoksilta tai yksittäisiltä asiantuntijoilta 12 tausta-asiakirjaa, joissa käsitellään tutkimusta painottaen eräitä hankkeen ja alueellisten seminaarien kannalta olennaisia kysymyksiä. UNIDIR esittää korkealle edustajalle lyhyen luettelon mahdollisista tutkimuslaitoksista tai yksittäisistä asiantuntijoista, joilla on soveltuva tausta käsittelemään asekauppasopimusta koskevia eri kysymyksiä. Korkea edustaja valitsee soveltuvimmat laitokset tai henkilöt luettelon pohjalta ja toimivaltaisia neuvoston elimiä kuullen.

2.3.4 Seminaarien alueellinen jakautuminen

Alueelliset seminaarit pidetään seuraavan ryhmittelyn mukaisesti:

a) yksi Amerikkojen ja Karibian alueen seminaari;

b) yksi Lähi-idän seminaari;

c) yksi Pohjois-, Länsi- ja Keski-Afrikan seminaari;

d) yksi Itä-Afrikan ja eteläisen Afrikan seminaari;

e) yksi Itä-Aasian ja Tyynen valtameren alueen seminaari;

f) yksi Etelä- ja Keski-Aasian seminaari;

g) yksi Laajemman Euroopan alueen seminaari.

Seminaarien pitopaikoiksi ehdotetaan alustavasti seuraavia:

a) Buenos Aires tai Rio de Janeiro Amerikkojen ja Karibian alueen seminaaria varten;

b) Kairo tai Beirut Lähi-idän seminaaria varten;

c) Rabat tai Accra Pohjois-, Länsi- ja Keski-Afrikan seminaaria varten;

d) Nairobi tai Johannesburg Itä-Afrikan ja eteläisen Afrikan seminaaria varten;

e) Jakarta tai Peking Itä-Aasian ja Tyynen valtameren alueen seminaaria varten;

f) New Delhi tai Astana Etelä- ja Keski-Aasian seminaaria varten;

g) Moskova tai Belgrad Laajemman Euroopan alueen seminaaria varten.

Lopullisista seminaaripaikoista päätetään resurssien maksimoinnin, hiilijalanjäljen minimoinnin ja paikallisesti saatavilla olevan avun perusteella. UNIDIR ehdottaa perusteltuja suosituksia seminaaripaikoiksi, jotta korkea edustaja voi niiden pohjalta ja toimivaltaisia neuvoston elimiä kuullen päättää paikasta.

2.3.5 Avaus- ja päätöstilaisuudet

Avaustilaisuus on yksipäiväinen. Siinä esitellään hankkeen tavoitteet kansainväliselle yhteisölle ja vedotaan kansalaisyhteiskuntaan, tutkijoihin ja valtiosta riippumattomiin järjestöihin, jotta ne antaisivat panoksensa hankkeen tueksi. Lopuksi järjestetään yksipäiväinen päätöstilaisuus hankkeen tulosten esittelemiseksi. Näiden tilaisuuksien lopullisista pitopaikoista päätetään saman menettelyn mukaan, jota noudatetaan paikallisten tai alueellisten seminaarien pitopaikkojen valinnassa. Avaustilaisuus voitaisiin järjestää valmistelukomitean kokouksen yhteydessä heinäkuussa 2010, tämän päätöksen antamispäivästä riippuen.

2.3.6 Oheistapahtumat

Ensimmäinen oheistapahtuma järjestetään I-komitean yhteydessä (YK:n yleiskokouksen 65. istunto) lokakuussa 2010, jotta lisättäisiin New Yorkiin kokoontuneiden sidosryhmien tietoisuutta hankkeesta ja keskusteltaisiin eräistä konkreettisista, asekauppasopimusprosessiin olennaisesti liittyvistä seikoista.

Toinen oheistilaisuus pidetään asekauppasopimuksen valmistelukomitean neljännessä kokouksessa New Yorkissa vuonna 2011, jolloin sidosryhmille esitellään hankkeen siihenastiset tulokset.

Kolmas oheistapahtuma järjestetään I-komitean yhteydessä (YK:n yleiskokouksen 66. istunto) lokakuussa 2011, jolloin New Yorkiin kokoontuneille sidosryhmille esitellään hankkeen siihenastiset tulokset.

2.4 *Tulokset – Levitys*

RAPORTIT – JULKAISEMINEN

Kussakin seminaarissa ja tilaisuudessa laaditaan lyhyt yhteenvetoraportti asekauppasopimusta koskevista keskusteluista, suosituksista ja ideoista sekä käsitellyistä teknisistä näkökohdista. Seminaariraportit laaditaan englanniksi ja asetetaan jakelua varten saataville verkossa ja sähköisissä tallennusvälineissä.

Seitsemän alueellisen kokouksen ja hankkeen muiden tilaisuuksien yhteenvetoraporteista tehdyn analyysin pohjalta laaditaan luonnos loppuraportiksi, joka esitetään kommentoitavaksi päätösseminaarissa. Loppuraportti asetetaan jakelua varten saataville verkossa ja sähköisissä tallennusvälineissä. Loppuraportin pohjalta tehty katsausjulkaisu asetetaan saataville verkossa ja paperiversiona.

3. **Kesto**

Tämän hankkeen toteuttamisen kokonaiskesto on 24 kuukautta päivästä, jona 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu rahoitussopimus tehdään.

4. **Osallistujat**

Hankkeeseen osallistujia ovat YK:n jäsenvaltiot, erityisesti valtion viranomaiset, jotka vastaavat asekauppasopimusta koskevasta kansallisesta politiikasta, vientivalvonta-, tulli- ja lainvalvontaviranomaiset, joiden on tarpeen vahvistaa asiantuntemustaan vastuullisen asekaupan varmistamiseksi ja tavanomaisten aseiden vastuuttoman leviämisen estämiseksi tulevan asekauppasopimuksen puitteissa. Yksittäiset eri valtioista tulevat osallistujat valitaan UNIDIRin ehdottamasta lyhyestä luettelosta, jonka pohjalta korkea edustaja tekee päätöksensä toimivaltaisia neuvoston elimiä kuullen.

5. **Täytäntöönpanosta vastaava elin**

Tämän päätöksen teknisestä täytäntöönpanosta vastaa UNIDIR. UNIDIR suorittaa tehtävänsä korkean edustajan alaisuudessa. UNIDIR tekee yhteistyötä UNODAn ja asekauppasopimusta käsittelevän YK:n konferenssin valmistelukomiteoiden sihteeristön jäsenten kanssa.

UNIDIR työskentelee tarvittaessa esimerkiksi alueellisten järjestöjen, pohdintaryhmien, valtioista riippumattomien järjestöjen ja teollisuuden kanssa. UNIDIR varmistaa unionin osuuden näkyvyyden sen suuruuden mukaisesti.